

Krigsministeriet om at erhverve den nødvendige Grund. Endelig løstes ogsaa denne Knude; men saa kunde man ikke blive enig om, hvor paa Fælleden Hospitalet skulde ligge. De interesserede Parter vilde, at det skulde ligge oppe ved Trianglen, medens Kjøbenhavns Kommune ikke ønskede at faa det der, da det vilde hindre Udviklingen af ny Gadeanlæg osv. Man vilde meget hellere afgive Plads ved Blegdamp-hospitalet, men der vare de andre bange for at lægge det, og fra Videnskabens Side fremsatte man den Formodning, at det kunde være farligt at lægge Hospitalet saa nær ved Epidemihospitalet. Dette Spørgsmaal blev undersøgt, og da man fandt, at der ingen Fare var forbunden dermed, blev denne Plads endelig slaaet fast. Man var nu kommen til det Tidspunkt, hvor det var muligt for Rigsdagen at tage Standpunkt til Sagen.

Dette Spørgsmaal har sin store Interesse for hele Befolkningen, idet det jo har noget at sige, at man faar en Læreanstalt, hvor de vordende Læger og Jordemødre kunne modtage en saadan Uddannelse, at de ere i Stand til at løse den Opgave, der stilles til dem. Det var det ene, og det andet, som ogsaa er af stor Interesse for Befolkningen, er dette, at Righospitalet nu ordnes saaledes, at det bliver slaaet fast, at alle have lige Adgang til at kunne blive behandlere der. Det har sin Interesse for den store Landbefolkning, naar der indtræder en Sygdom, som ikke kan behandles paa de almindelige Sygehuse ude omkring i Landet, at Folk da kunne komme til Kjøbenhavn og faa den Behandling, som de med Tryghed vente at faa her, fordi der til Hospitalet er knyttet de bedste Lægekræfter. Af disse Grunde skal jeg hermed anbefale dette Lovforslag, som det foreligger her, vedtaget af det andet Ting, og meget anmode dette høje Ting om ikke at begynde paa at foretage Forandringer deri, som kunde medføre, at det skulde sendes tilbage til Folketinget. Sagen har nu staaet paa saa længe, og synes at være sin Løsning nær. Da gælder det om, at man benytter Øjeblikket, men slipper det herfra og skal det igen over til det andet Ting, er det jo ikke let at vide, hvordan det vil gaa, og det vilde dog være en overordentlig stor Skuffelse, om man ikke skulde faa Sagen ført igennem nu, da vi staa saa nær ved dens Løsning, saa meget mere som den ærede foregaaende Taler i det hele og store var i Stand til at kunne slutte sig til Lovforslaget, saaledes som det foreligger.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (*J. C. Christensen*): Det ærede 2det kongevalgte Medlem (Goos) sluttede sig jo til det foreliggende Lovforslag og anbefalede det til det høje Ting. Denne Anbefaling kan jeg kun være det ærede Medlem taknemmelig for. Jeg har heller ikke noget at indvende imod, hvad han fremsatte, idet jeg i Hovedsagen er enig med ham. Kun maa jeg maaske gøre et Par korte Bemærkninger i Anledning af en Betragtning, han anstillede. Det ærede Medlem fremsatte Betæneligheder og Tvivl i Anledning af, at Kommunitetet skulde bidrage 2 Millioner til Bygningsforanstaltningerne, idet han mente, at det maaske vilde ligge uden for Kommunitetets fundatsmæssige Formaal. Det tror jeg ikke, man kan sige. Det ærede Medlem, der jo selv er eller rettere har været knyttet meget nær til Universitetet og er godt kendt med disse Formaal, ved, at Kommunitetets Midler ere henlagte for at Riget ikke skal fattes lærde Mænd, men dette Hospital og disse Institutioner er netop blevet oprettet for at fyldestgøre disse Formaal. Jeg tror derfor, det ærede Medlem ikke behøver at have nogen Tvivl om, at man her handler fuldkommen rigtigt ved at bruge de 2 Millioner til Bygningsforanstaltninger. Jeg tror nu heller ikke, at det ærede Medlems Tvivl være meget stærke. Det fremgik ikke af hans Udtalelser. Derimod havde han nogen Frygt for, at man skulde falde paa at bruge af Kommunitetets Midler ogsaa til Driften af Hospitalet. Det er navnlig derfor, jeg ønsker at gøre en Bemærkning til det ærede Medlem, idet jeg gerne vil berolige ham i denne Henseende. Det er min Tanke, at Staten skal bære Udgifterne til Driften. Det er Staten, der har Pligt til at uddanne Embedslæger og Jordemødre, og naar Staten overtager de Forpligtelser, som fundatsmæssig paahvile Frederiks Hospital, maa den ogsaa opfylde dem. Det er Staten, der i det hele skal overtage Driften, naar man faar bygget disse Anstalter. Kommunitetet kan efter min Mening ikke komme til at svare noget Tilskud hertil. Der vil ogsaa i Fremtiden blive stillet saa mange Krav til dette Fond, at det vil have ondt ved at imødekomme dem. Der kan derfor ikke være Tale om at paalægge det de Drifts-udgifter, det her gælder. I denne Henseende kan jeg berolige det ærede Medlem.

Med Hensyn til den foreslaaede Ordning af Apoteket havde det ærede Medlem ogsaa sine Tvivl, idet han mente, at